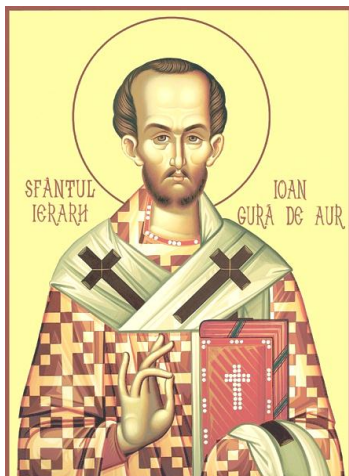

DESPRE ÎNVIERE

Sf. Ioan Gură de Aur,
icoană

Cine nu crede că va învia și că va da socoteală de faptele sale, ci gândește că toată ființa sa se mărginește numai în viața aceasta, aceluia nu-i va păsa mult pentru fapta bună. Și cum ar putea el face altfel, când nu nădăjduiește la nici o răsplătire? Dar el nu se va înfrâna nici de la fapte rele, fiindcă el nu așteaptă nici o pedeapsă pentru nelegiuirile sale, ci se va deda poftelor și patimilor și va propăși în toate felurile de păcătoșenie. Dimpotrivă, cine este convins despre judecata cea viitoare, și totdeauna are înaintea ochilor săi această judecată înfricoșată, împreună cu neînlăturata dare de seamă și hotărârea judecării, care nu se poate schimba, acela va încerca în tot chipul a se îndeletnici în înfrânare, în blândețe și în toate celelalte fapte bune și a fugi de desfrânare, de îndrăzneală și de toate celelalte răutăți. Credința în înviere este totodată și cea mai mare mângâiere în suferință, în lupta cu ostenele și cu greutățile vieții. Pentru aceasta, Apostolul Pavel vorbește deseori despre înviere, spre a încuraja pe luptătorii lui Hristos în ostenele și

în pătimirile lor, spre a-i mângâia și îmbărbăta.

De aceea, el zice: „în toate pătimind necaz, dar nefiind striviți; lipsiți fiind, dar nu deznădăjduiți; prigonți fiind, dar nu părăsiți; doborâți, dar nu nimiciti... Știind că Cel ce a înviat pe Domnul Iisus ne va învia și pe noi cu Iisus... pentru aceea nu slăbim” (II Corinteni 4, 8-9, 14, 16). Și: „Noi știm că, de se va strica casa noastră cea pământească a cortului acestuia, zidire de la Dumnezeu avem, casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri” (II Corinteni 5, 1). Așadar, Apostolul Pavel socotește nădejdea la viața cea viitoare după înviere ca fiind cea mai mare mângâiere în luptele și pătimirile vieții. La înviere, iubiților, fiecare om este părtaș, căci Apostolul zice: „Toți vom învia, fiecare într-un rând” (I Corinteni 15, 22-23). Ce înseamnă aceasta? El vrea să spună că și păgânul, și iudeul, și cel rătăcit în credință, și cel drept-credincios, fiecare om, va învia în ziua aceea. Deci, dacă toți oamenii vor învia, păcătoșii ca și dreptii, necucernicii ca și virtușii, pentru aceasta nu trebuie să crezi tu că Dumnezeu este nedrept și nu trebuie să te întrebi: „Ce este aceasta? Eu, care am fost așa de râvnitor și așa de mult am răbdat, voi învia negreșit, dar tot așa va învia păgânul, necucernicul, închinătorul la idoli, încă și ei vor fi părtași de aceeași cinste a învierii?”. Pentru ca să nu te rătăcești cu asemenea vorbe, ascultă ce zice însuși Iisus Hristos:

„Vine ceasul întru care toți cei din

mormânturi vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu; și vor ieși cei ce au făcut cele bune într-o înviere, iar cei ce au făcut cele rele într-o înviere osândirii” (Ioan 5, 28-29). Vedeți ce deosebire între înviați? Deși toți oamenii vor învia, însă cel drept va învia spre viață, iar păcătosul, din contra, spre a primi osânda. Deși trupurile păcătoșilor sunt netrecătoare, această cinste va fi pentru ele un izvor de osândă și de ticăloșie, căci trupurile lor vor învia spre a suferi neconținutele chinuri ale focului.

Căci nu aceasta este vrednic de dorit, ca noi îndeobște să înviem și să ne îmbrăcăm într-o neputreziciune, ci ca noi, la înviere, să nu ne aflăm fără de slavă și fără nădejdea bucuriei; ca soarta noastră să nu fie focul cel gătit pentru păcătoși. „Dar cum vor învia dreptii?”, întrebi tu. Ascultă ce zice Însuși Domnul: „Atunci vor străluci dreptii ca soarele într-o împărăție a Tatălui lor” (Matei 13, 43). Dar ce vorbesc eu de strălucirea soarelui? Dreptii vor fi așa de luminoși, ca slava lui Hristos însuși, precum dovedește Apostolul Pavel, când zice: „Cetatea noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mântuitor, pe Domnul nostru Iisus Hristos, Care va schimba trupul smereniei noastre ca să fie asemenea trupului slavei Lui” (Filipeni 3, 20-21). Să ne sârguim la faptele cele bune și la viața cea îmbunătățită.

(Sf. Ioan Gură de Aur, Predici)